

KAUSIKONSERTTI

Love Story

Torstai 23.5.2024 klo 19.00
Madetojan sali

OULU
SINFONIA

Alberto Hold-Garrido kapellimestari
Marjukka Tepponen sopraano
Kevin Greenlaw baritoni
Aarno Cronvall kertoja
Oulu Sinfonia

Käsiohjelma 3 €

Ohjelma

Alberto Hold-Garrido kapellimestari
Marjukka Tepponen sopraano
Kevin Greenlaw baritoni
Aarno Cronvall kertoja
Oulu Sinfonia

Giuseppe Verdi (1813–1901):

Alkusoitto oopperasta *I vespri siciliani* (Sisilialainen vesper, 1855)

Ruggero Leoncavallo (1857–1919):

Neddan aaria ”Stridono lassu” oopp. Pajatso (1892)

Giuseppe Verdi (1813–1901):

Kreivi di Lunan aaria ”Il balen del suo sorriso” oopp. Trubaduuri (1853)

Giacomo Puccini (1858–1924):

Cio-Cio Sanin aaria ”Un bel di vedremo” oopp. Madama Butterfly (1904)

Frankin aaria ”Questo amor, vergogna mia” oopp. Edgar (1889)

Ruggero Leoncavallo (1857–1919):

Neddan ja Silvion Duetto ”Silvio, a questora” oopp. Pajatso

Ruggero Leoncavallo (1857–1919):

Intermezzo, oopp. Pajatso

Charles Gounod (1818–1893):

Valentinin aaria ”Avant de quitter ces lieux” oopp. Faust (1859)

Jaakko Kuusisto (1974–2022):

Mona Kummelin aaria ”Viimeinen yö” oopp. Jää (2018)

Franz Lehár (1870–1948):

Paganinin aaria ”Gern hab’ ich die Frau’n geküßt” operetista Paganini (1925)

Giudittan aaria ”Meine Lippen sie küssen so heiß” operetista Giuditta (1934)

Pjotr Tšaikovski (1840–1893):

Tatjanan ja Oneginin duetto (Finale) oopp. Jevgeni Onegin (1879)

Kesto noin 2 h (sis. väliajan)

Varaslähtö Ravintola Preludissa klo 18.30.
Keskustelu illan konsertista.

Verdi: Stridono lassù (Pajatso)

Qual fiamma avea nel guardo!
 Gli occhi abbassai per tema ch'ei
 leggesse
 il mio pensier segreto!
 Oh! s'ei mi sorprendesse...
 bruttale come egli è!
 Ma basti, orvia.
 Son questi sogni paurosi e fole!
 O che bel sole di mezz'agosto!
 Io son piena di vita,
 e, tutta illanguidita per arcano desio,
 non so che bramo!

Oh! che volo d'augelli,
 e quante strida!
 Che chiedono? dove van? chissà!
 La mamma mia, che la buona
 ventura annunziava,
 comprendeva il lor canto
 e a me bambina così cantava:
 Hui! Hui!

Stridono lassù,
 liberamente lanciati a vol,
 a vol come frecce, gli augel.
 Disfidano le nubi e sol cocente,
 e vanno, e vanno per le vie del ciel.
 Lasciateli vagar per l'atmosfera
 questi assetati d'azzurro e di splendor;
 seguono anch'essai un sogno, una
 chimera,
 e vanno, e vanno fra le nubi d'or.
 Che incalzi il vento e latri la tempesta,
 con l'ali aperte san tutto sfidar;
 la pioggia, i lampi, nulla mai li arresta,
 e vanno, e vanno, sugli abissi e il mar.
 Vanno laggiù verso un paese strano
 che sognan forse e che cercano invan.
 Ma i boëmi del ciel seguon l'arcano
 poter che il sospinge...e van...
 E van! e van! e van!

Verdi: Stridono lassù (Pajatso)

Mikä tuli hänen katseessaan!
 Käänsin katseeni alas
 sillä pelkäsin hänen lukevan
 salaiset ajatukeni.
 Oi! Jos hän olisi yllättänyt minut...
 Hän on niin karkea!
 Mutta riittää: ei enempää.
 Vain hulluja, pelottavia unia!
 Oi miten ihana on elokuun aurinko!
 Olen elämää täynnä,
 aistini hehkuvat salaista kaipuuta,
 en tiedä, mitä halajan!

Oi! Miten lentävät linnut,
 ja mikä sirkutus!
 Mitä ne etsivät? Mihin ovat matkalla?
 Kuka tietää?
 Äitini oli ennustaja ja ymmärsi niiden
 puhetta,
 ja lauloi minulle lapsena näin:
 Hei! Hei!

Taivaalla kiljähdellen,
 heittäytyen vapaina lentoon
 kuin nuolet korkeuksiin.
 Ne uhmaavat pilviä ja polttavaa aurinkoa,
 ja kulkevat, kulkevat taivaan teitä.
 Antakaa vaeltaa ilmojen halki
 noiden taivaanrannan loistoa janoavien.
 Unta nekin seuraavat, haavekuvaa,
 ja jatkavat lentoaan läpi kultaisten pilvien.
 Vaikka tuuli tuivertaa ja myrsky raivoaa,
 levitetyin siivin ne uhmaavat vaaroja,
 sade tai salama, mikään ei niitä pysäytä,
 ne jatkavat lentoaan yli syvyyksien ja
 merien.
 Ja ne kulkevat kohti vierasta maata,
 josta ehkä uneksivat ja turhaan etsivät.
 Mutta taivaan kulkurit seuraavat
 salaperäistä voimaa... ja kulkevat...
 Ja kulkevat! ja kulkevat! ja kulkevat!

Il balen del suo sorriso

RESITATIIVI

CONTE

Tutto è deserto; nè per l'aure ancora
suona l'usato carme...
In tempo io giungo!

Ardita, e qual furente amore
ed irritato orgoglio chiesero a me.
Spento il rival, caduto ogni ostacol
sembrava a' miei desiri;
novello e più possente ella ne
appresta...
l'altare...
Ah, no!.. non fia d'altri Leonora!..
Leonora è mia!

AARIA

Il balen del suo sorriso
D'una stella vince il raggio;
Il fulgor del suo bel viso
Novo infonde a me coraggio!...

Ah! l'amor, l'amore ond'ardo
Le favelli in mio favor,
Sperda il sole d'un suo sguardo
La tempesta del mio cor.

Un bel di, vedremo

Un bel di, vedremo
levarsi un fil di fumo
dall'estremo confin del mare.
E poi la nave appare.
Poi la nave bianca
entra nel porto,
romba il suo saluto.
Vedi? È venuto!
Io non gli scendo incontro. Io no.
Mi metto là sul ciglio del colle e aspetto,
e aspetto gran tempo e non mi pesa,
la lunga attesa.
E uscito dalla folla cittadina
un uomo, un picciol punto
s'avvia per la collina.

Il balen del suo sorriso

RESITATIIVI

KREIVI

Autiota kaikkialla, eikä ilma vielä
kanna vanhaa sävelmää...
Tulin ajoissa!

Röyhkeyttä, sitä palava rakkaus
ja loukattu ylpeys minulta vaativat.
Kilpailija on poissa, kaikki esteet raivattu
haaveitteni tieltä;
nyt hän nostaa uuden, entistä
vahvemman:
alttari!
Ei!.. Leonora ei kuulu muille!
Leonore on minun!

AARIA

Hänen hymynsä loiste
kirkkaampi kuin kirkkain tähti;
Hänen ihanien kasvojensa loiste
täyttää minut uudella rohkeudella.

Ah! Rakkaus, palava rakkauteni
puhukoon hänelle puolestani,
Tyynnyttäköön hänen katseensa aurinko
myrskyävän sydämeni.

Un bel di, vedremo

Eräänä kauniina päivänä näemme
savukiehkuran meren
kaukaisella reunalla.
Ja sitten näkyviin tulee laiva.
Sitten valkoinen laiva
saapuu satamaan,
kajauttaa tervehdyksensä.
Näetkö? Se tuli!
Minä en häntä vastaan mene. En minä.
Seison kukkulan reunalla ja odotan,
odotan kauan aikaa, eikä se minua haittaa,
pitkä odotus.
Ja kaupungin väkijoukosta
mies, pieni piste vain
käy kukkulalle.

Chi sarà? chi sarà?
 E come sarà giunto
 che dirà? che dirà?
 Chiamerà Butterfly dalla lontana.
 Io snza dar risposta
 me ne starò nascosta
 un po' per celia...
 e un po' per non morire al primo incontro,
 ed egli alquanto in pena chiamerà,
 chiamerà: iccina mogliettina
 olezzo di verbenà,
 i nomi che mi dava al suo venire
 Tutto questo avverrà, te lo prometto.
 Tienti la tua paura,
 io consicura fede l'aspetto.

Questo amor, vergogna mia

Questo amor, vergogna mia,
 Io spezzar, scordar vorrei;
 Ma d'un' orrida malia
 Sono schiavi i sensi miei...
 Mille volte al ciel giurai
 Di fuggirla!... E a lei tornai!
 Ella ride del mio pianto,
 Del mio sdegno si fa scherno;
 Ed io, vil, col cuore infranto,
 Ai suoi piedi mi prosterno...
 E lei sola io sogno, io bramo!
 Ah sventura!... Io l'amo!... Io l'amo!

Silvio, a questora

SILVIO
 E fra quest'ansie in eterno vivrai;
 Nedda, Nedda,
 Decidi il mio destin,
 Nedda, Nedda rimani!
 Tu il sai, la festa ha fin
 E parte ognun domani.
 Nedda, Nedda!
 E quando tu di qui sarai partita
 Che addiverrà di me, della mia vita?

Kuka hän on? Kuka hän on?
 Ja miten hän tulee?
 Mitä sanoo? Mitä sanoo?
 Hän kutsuu Butterflyta jo kaukaa.
 En vastaa
 pysyn piilossa
 hiukan piloillani
 ja etten kuolisi ensi tapaamisella,
 ennemmin hän kutsuu minua,
 sanoo: pikku vaimoni
 verbenaa tihkuva,
 nimiä, joita antaisi tullessaan.
 Lupaani, että kaikki tämä tapahtuu.
 Pidä pelkosi,
 minä uskon, että tulee!

Questo amor, vergogna mia

Tämä rakkaus, häpeäni,
 haluaisin sen särkeä ja unohtaa
 Mutta kauhean kirouksen tähden
 olen aistieni orja...
 Tuhat kertaa vannon kohti Taivasta,
 että pakenen häntä! Ja palasin takaisin!
 Hän nauraa kyynelilleni,
 pilkkaa häpeääni,
 ja minä, kelvoton, sydän särkyneenä
 kumarrun hänen jalkojensa juureen..
 Ja vain hänestä uneksinkin, ikävöin!
 Oi onnetonta...! Rakastan häntä...!
 Rakastan häntä!

Silvio, a questora

SILVIO
 Aitotko elää koko elämäsi näiden
 huolien keskellä? Nedda! Nedda!
 Päätä jo kohtaloni,
 älä lähde, Nedda!
 Tiedät, että juhlat ovat ohi
 ja huomenna kaikki ovat lähteneet.
 Nedda! Nedda!
 Ja kun sinäkin olet lähtenyt,
 miten käy minulle ja elämälleni?

NEDDA

Silvio!

SILVIO

Nedda, Nedda, rispondimi.

Se è ver che Canio non amasti mai,

Se è vero che t'è in odio

Il ramingare e il mestier che tu fai,

Se l'immenso amor tuo una fola non è,

Questa notte partiam! Fuggi, fuggi,

con me.

NEDDA

Non mi tentar! Vuoi tu perder la mia vita?

Taci, Silvio, non più. È deliro,
è follia!

Io mi confido a te cui diedi il cor.

Non abusar di me, del mio febbrile
amor!

Non mi tentar! Pietà di me!

Non mi tentar!

SILVIO

Ah! fuggi con me! Deh vien!

No, più non m'ami!

NEDDA

Sì, t'amo, t'amo!

SILVIO

E parti domattina?

E allor perché, di', tu m'hai stregato

Se vuoi lasciarmi senza pietà?

Quel bacio tuo perché me l'hai dato

Fra spasmi ardenti di voluttà?

Se tu scordasti l'ore fugaci

Io non lo posso, e voglio ancor

Que' spasmi ardenti, que' caldi baci

Che tanta febbre m'han messo in
cor!

NEDDA

Nulla scordai, sconvolta e turbata
m'ha

Questo amor che nel guardo ti

NEDDA

Silvio!

SILVIO

Nedda! Nedda! Vastaa minulle:

Jos on totta, ettet enää rakasta Caniota,

Jos on totta, että vihaat vaeltajan

elämäsi,

jos suuri rakkautesi ei ole pelkkä hupsutusta,

lähdetään tänään, pakene, pakene

kanssani!

NEDDA

Älä houkuttele minua! Haluatko, että
tuhoan elämäni?

Hiljaa, Silvio, riittää jo. Pelkkää
hupsutusta, hulluutta!

Luotan sinuun, olen antanut sinulle sydämeni!

Älä kohtele minua ja palavaa rakkauttani
väärin!

Älä houkuttele minua! Sääli minua!

Älä houkuttele!

SILVIO

Voi, pakene kanssani! Nyt hän tulee!

Ei, et rakasta minua enää!

NEDDA

Rakastan kyllä, sinua rakastan!

SILVIO

Ja silti lähdet aamulla?

Sano, miksi noidut minut?

jos minut kuitenkin säälistä jätät?

Miksi annoit suudelmasi

roihuavan nautinnon kiihkossa?

Vaikka unohtaisitkin nuo pakenevat hetket,

minä en voi, haluan vain

sen roihuavan kiihkon, nuo palavat suudelmat

jotka sytyttivät kuumeen
sydämeeni!

NEDDA

En ole unohtanut mitään, silmissäsi
loistava rakkaus

on saanut minut hämmennyksiin.

sfavilla.
 Viver voglio a te avvinta, affascinata,
 Una vita d'amor calma e tranquilla.
 A te mi dono; su me solo impera.
 Ed io ti prendo e m'abbandono intera.

NEDDA e SILVIO
 Tutto scordiam.

NEDDA
 Negli occhi mi guarda! mi guarda!
 Baciami, baciami! Tutto scordiamo!

SILVIO
 Verrai?

NEDDA
 Sì. Baciami.

NEDDA e SILVIO
 Sì, ti guardo e ti bacio;
 t'amo, t'amo!

Avant de quitter ces lieux

O sainte médaille,
 qui me viens de ma sœur,
 au jour de la bataille,
 pour écarter la mort,
 reste là sur mon cœur!

Avant de quitter ces lieux,
 sol natal de mes aïeux
 A toi, seigneur et Roi des cieux
 ma sœur je confie,
 Daigne de tout danger
 toujours, toujours la protéger
 Cette sœur si chérie!
 Délivré d'une triste pensée
 j'irai chercher la gloire,
 la gloire au seins des ennemis,
 Le premier, le plus brave au fort de la
 mêlée, j'irai combattre pour mon pays.
 Et si vers lui, Dieu me rappelle,
 je veillerai sur toi fidèle,
 o Marguerite!

Haluan elää rinnallasi tyynestä ja
 rauhaisasta rakkaudesta lumoutuneena.
 Annan itseni sinulle, sinä yksin saat
 minua hallita,
 sinut minä otan ja annan itseni kokonaan.

NEDDA JA SILVIO
 Unohtakaamme kaikki muu!

NEDDA
 Katso silmiini!
 Suutele minua! Unohtakaamme kaikki muu!

SILVIO
 Tuletko?

NEDDA
 Tulen, suutele minua.

SILVIO
 Katson sinua ja suutelen.
 Rakastan sinua, rakastan sinua!

Avant de quitter ces lieux

Oi pyhä medaljonki,
 jonka sisareni antoi
 suojelemaan minua kuolemalta
 taistelun päivinä,
 lepää siinä sydämelläni.

Ennen kuin lähden näiltä seuduilta,
 esi-isieni synnyinsijoilta,
 Sinun huostaasi Herra ja Taivaan valtiias
 minä uskon sisareni.
 Suvaitse suojella häntä aina
 kaikilta vaaroilta.
 Sisarta niin rakasta.
 Vapaana synkistä mielteistä
 etsin kunniaa
 vihollisen keskellä.
 Etumaisena, urheimpana melskeessä
 taistelen isänmaani puolesta.
 Jos Jumala kutsuu minut luokseen,
 suojelen sinua uskollisesti,
 oi Margaretha.

Avant de quitter ces lieux,
sol natal de mes aïeux,
A toi, seigneur et Roi des cieux,
ma sœur je confie!
O Roi des cieux, jette les yeux,
protège Marguerite, Roi des cieux!

Ennen kuin lähden näiltä seuduilta,
esi-isieni synnyinsijoilta,
Sinun huostaasi Herra ja Taivaan
valtiat minä uskon sisareni.
Oi Taivaan valtiat luo katseesi alas,
suojele Margarethaa, oi Taivaan valtiat.
(Suom. Marjatta Sario)

Viimeinen yö

Viimeinen yö,
ja sitten ei enää koskaan.
Ei enää koskaan yhdessä
tämän viimeisen yön jälkeen.
Jokaisen minuutin jälkeen hän on ollut kuolleen kauemmin,
jokaisen minuutin jälkeen olen ollut pitempään yksin,
jokainen minuutti vie häntä kauemmaksi.
Minuutit muuttuvat tunneiksi, päiviksi,
ja meidän yhteinen elämämme on yhä etäämmällä,
minä yritän tavoittaa sitä
enkä enää ulotu siihen,
en saa sitä takaisin sillä
aika vie sinua kauemmaksi kuin virta.

Kuinka saatoit!
Kuinka saatoit tehdä tämän!
Sinä pakotat minut elämään yksin,
minä jään maailmaan,
olen kuin särmikäs kivi kylmässä vedessä
ja elämä virtaa ohitseni.
Kuinka saatoit!
Kuinka saatoit tehdä tämän!

Minuutit muuttuvat tunneiksi, päiviksi,
ja meidän yhteinen elämämme on yhä etäämmällä,
minä yritän tavoittaa sitä
enkä enää ulotu siihen,
en saa sitä takaisin sillä
aika vie sinua kauemmaksi kuin virta.
Viimeinen yö,
ja sitten ei enää koskaan.

Gern hab' ich die Frau'n geküßt

Gern hab' ich die Frau'n geküsst,
hab' nie gefragt, ob es gestattet ist;
dachte mir: nimm sie dir,

Gern hab' ich die Frau'n geküßt

Mielelläni olen rouvia suudellut,
enkä koskaan lupia kysellyt,
itsekseni ajattelin; ota tuosta

küss sie nur, dazu sind sie ja hier!
 Ja, glaubt mir: Nie nahm ich Liebe
 schwer.
 Ich liebe heiss, doch treu bin ich nicht sehr,
 bin ein Mann, nicht viel dran,
 Liebchen fein: ich schau' auch andre an!

Ich kenn' der wahrhaften Liebe Glut,
 ich weiss, wie weh oft die Falschheit
 tut,
 ich kenn' die Wonnen,
 begonnen mit Freud,
 ich sah ihr wenden und enden mit Leid!
 Ich kenn' die Liebe in Dur und Moll,
 ich kenn' sie selig, verrückt und toll,
 ich schau' erwachend und lachend
 zurück
 und such' im Rausche, im Tausche mein
 Glück!

Gern hab' ich die Frau'n geküsst, usw.

Meine Lippen sie küssen so heiß

Ich weiß es selber nicht
 Warum man gleich von Liebe spricht
 Wenn man in meiner Nähe ist
 In meine Augen schaut und meine
 Hände küsst

Ich weiß es selber nicht
 Warum man von dem Zauber spricht
 Dem keine widersteht
 Wenn sie mich sieht, wenn sie an mir
 vorübergeht

Doch wenn das rote Licht erglüht
 Zur mitternächt'gen Stund'
 Und alle lauschen meinem Lied
 Dann wird mir klar der Grund

Meine Lippen, sie küssen so heiß
 Meine Glieder sind schmiegsam und weich
 In den Sternen, ja da steht es geschrieben
 Mmh, du sollst küssen, du sollst lieben

suutele pois, siksihän he täällä ovat!
 Ja uskokaa pois, koskaan en ottanut
 rakkautta raskaasti
 Kiihkeä olin kyllä, mutten juuri uskollinen,
 Minä olen mies, vaikken kummoinen
 kultaseni kuulehan: katson toki muitakin!

Tunnen tosi rakkauden hehkun,
 tiedän, kuinka valhe usein satuttaa,
 tunnen sen autuuden,
 ilosta alkavan,
 olen nähnyt sen kääntyvän ja suruun
 päättyvän!
 Tunnen rakkauden duurissa ja mollissa,
 tunnen sen autuaana, järjettömänä ja
 hulluna,
 taakseni vilkaisen heräillessäni nauraen,
 ja onnesta hiprakassa, etsin vaihdosta
 onneani!

Mielelläni olen rouvia suudellut...jne.

Meine Lippen sie küssen so heiß

En tiedä itse lain,
 miks lemmestä vain
 seurassani puhutaan
 silmiini katsotaan ja
 käsiäni suudellaan!

En tiedä itse lain
 miks taikaa vain
 ei kukaan saata vastustaa,
 seurassani ollessaan,
 ohitseni käydessään.

Vaan kun valo punainen
 sydänyötä valaisee
 lauluani kuullessaan
 ymmärrän mistä syyn

Kuumat suudelmat on huulillain,
 jäseneni notkeat ja pehmeät
 Tähtiin kirjoitettu on tää
 sinä suutelet, sinä rakastat

Finale

TATJANA

Oi, kuinka kärsinkään!
On taas Onegin tielleni
ilmestynyt julman aaveen
lailla!

Tuo yksi katse riisti rauhan
syömmestäin
uinuvan intohimon eloon
herättäin!

Aivan kuin oisin nuori tyttö
jälleen
ja niin kuin emme
koskaan ois
erossa olleet!

Tuo Riittää! Nouskaa,
sillä suoraan Teille puhua
nyt aion!

Onegin, muistanette kai
sen päivän, jolloin
kohtasimme puistossa
ja kuinka nöyränä
nuhteitanne kuuntelin!

ONEGIN

Oi älkää! Säälliänne pyydän
Tein silloin virheen ja siitä
kärsin!

TATJANA

Onegin, olin silloin nuori
ja varmaan parempi
kuin nyt,
Teitä mä rakastin, vaan
kuinka siihen Te
vastasittekaan!
Sain jättävää
armottomuutta,
kas eihän Teille ollut uutta
tuo nuoren tytön rakkaus!
Mua nytkin vielä puistattaa,
kun muistan miten
säälimättä
mua läksytittekään!

Vaan Teitä moiti en.
Sain Teiltä rehellisen
kohtalun,
sen myönnän,
en Teitä siitä syyttää voi.
Kas siellä erämäässä olin
ma tyhmä maaliastyttö vain
ja Teille arvoton.

Vaan miksi
nyt mua Te ahdistatte näin?
Mua miksi ette jätä
rauhaan?

Kai siksi, että olen noussut
nyt seurapiiriin ylhäiseen
ja koska rikkautta sain
ja vaimo olen miehen
kuulun,
hovissa kunnioitetun!
Tai sitä toivotte kenties,
jos vietelyksi minut saatte
se Teille imartelevaa
tuottaisi täällä kunniaa!

ONEGIN

Ah! Oi Luoja!
Ei, ei! Te ette
kunniattomuutta
saa nähdä tänne tulossain,
niin julma epäilyskin Teiltä
mun häpeääni lisää vain!
Te ette tiedä miten kärsin,
kun sydän nääntyy
rakkauteen,
kun koetan tukahduttaa
hehkun,
mi polttaa sisintäni näin,
ja kuinka tahtoisinkaan
maassa
eessänne olla polvillain
ja Teille tunnustaa sen
kaiken,
mi ahdistaa mun sieluain!

TATJANA

Ma itken!

ONEGIN

Itke! Ja tuo kyynel
kalliimpi on kuin kallein
aarre!

TATJANA

Ah! Melkein kerran sain jo
onnen,
sain onnen, sain onnen!

ONEGIN

Ah!

TATJANA, ONEGIN

Melkein kerran sain jo
onnen,
sain onnen, sain onnen,
onnen!

TATJANA

Kohtaloni päätetty jo on,
sit' ei voi muuttaa!
Toiselle kuulun.
Pyydän siis,
nyt Teidän täytyy minut
jättää!

ONEGIN

En koskaan!
En koskaan voi Teitä jättää!
Ei!
Ei, Teistä luopua en voi,
mä teitä kaikkialle seuraan,
niin että saan mä silmät
nuo
ja huulienne hymyn nähdä
ja äänen kuulla,
yhä uudelleen vain
lumoutua Teistä,
ja intohimon tuskaan vaikka
vain
mä nääntyisin, se onni olisi,
ainoa mun toivoni ja suurin
onni!

TATJANA
Onegin, Teitä arvostan
ja luotan miehen kunniaan!

ONEGIN
En aio Teistä luopua!

TATJANA
Jevgeni, lähtekää!
Mä rukoilen, pois täältä
menkää!

ONEGIN
Säälikää!

TATJANA
En kestä enää,
on turha kieltää!
Ah! Rakastan sua...

ONEGIN
Mitä kuulenkaan!
Oi, minkä sanan juuri
lausuit!
Oi riemu! Tiesin sen!
Oot entinen Tatjana jälleen!

TATJANA
Ei, ei! Mennyt aika palaa ei!
Sa tiedät sen, toiselle
kuulun,
ja tyydyn tähän kohtaloon,
en häntä koskaan pettää
voi!

ONEGIN
Tunnustit sen, sa mua
lemmit,
en sua jättää enää voi,
miks' uhraat turhaan
elämäsi,
kohtalo meidät yhteen loi!
Vuosia olet unelmoinut,
sun että tulen noutamaan,
näin täyttynyt on tahto
Herran,

sä mulle kuulut ainiaan!
Sä seuraa mua, pois
lähtekäämme!
Me yhteen ainiaaksi
jäämme,
sä hylkää kaikki entinen,
se vain voi johtaa onnehen!

TATJANA
Onegin, lujana ma pysyn,
ma kuulunhan jo toiselle,
en aio häntä koskaan
jättää,
sen kerran olen vannonut!

ONEGIN
Ei, sa seuraa mua, pois
lähtekäämme!
Me kaksi ainiaaksi yhteen
jäämme!

TATJANA
Syvälle viiltää sydämeeni
nyt epätoivon kiihko tuo,
se vaikka syntiin houkuttaa,
niin vala, tuo puhdas ja
pyhä,
intohimon voittaa!

ONEGIN
Jos hylkää pois sa entisen,
se johtaa vain voi onnehen!
Sua lähtemään ma rukoilen,
mua lemmit, sen tiedän,
miks' uhraat turhaan
elämäsi,
olet ikuisesti mun!

TATJANA
Ma tahdon mennä!

ONEGIN
Ei, ei, ei, ei!

TATJANA
Jo riittää!

ONEGIN
Ei, sa et voi jättää mua!

TATJANA
Ma sanassani pysyn!

ONEGIN
Ma lemmin sua,
Ma lemmin sua!

TATJANA
Nyt lähde pois!

ONEGIN
Ma lemmin sua!

TATJANA
Hyvästi ainiaaksi!

ONEGIN
Olet mun!

Jäi häpeä! Jäi tuska!
Kohtalo armoton!
(Suom. Hannu Heikkilä)

Ooppera on usein pitkästyttävää ja epäuskottavaa draamaa. Se johtuu siitä, että oopperan säveltäminen on vaikeaa ja musiikilla kerrottavan tarinan löytäminen vielä vaikeampaa, mutta myös siitä, että keskitymme aivan liikaa tarinaan, kun oleellista olisi kuunnella musiikkia. Oopperan vastaanottaminen on ihmiselle luontaista ja lajityypillistä, koska musiikki aktivoi aivoissamme kaikki alueet, myös primitiivisimmät osat, joista käynnistyvät kontrolloimattomat, välittömät reaktiot. On siis helppo antautua musiikille ja aivan erityisesti oopperalle, jonka idea on tämän psykologisen manipuloinnin taito.

Ooppera on epärealismin taidetta. Se ei pyri kertomaan meille jokapäiväisistä asioista eikä se kuvaa asioita toden mukaisesti. Sen keinoja ovat symbolit ja kärjistäminen. Usein luulemme katsovamme hieman pitkästyttävää rakkaustarinaa, vaikka omana aikanaan teos oli rohkea poliittinen kannanotto. Suurin osa oopperoista on syntynyt Euroopan levottomina vuosina, jolloin sensuuri pyrki kontrolloimaan taiteita ja sananvapautta. Ooppera pääsi tässä kirjallisuutta, teatteria ja lehdistöä helpommalla, koska viranomaiset uskoivat sen kertovan hieman pitkästyttäviä rakkaustarinoita. Muun muassa tästä johtuu oopperan vahva yhteiskunnallinen ja poliittinen asema.

Sisäistettyänne kaiken tämän voitteen unohtaa. Tässä konsertissa ei pitkästyttä, vaan keskitytään siihen, mitä oopperassa yleisö aina odottaa: kauniiseen lauluun ja suurenmoiseen orkesterimusiikkiin. Orkesterihan ei oopperassa ole säestyskoneisto, vaan sen tehtävä on jakaa informaatiota keskittyen tunteisiin ja ajatukseen, joita laulaja ei tohdi paljastaa. Usein se toimii myös lavastajana määrittäen ajan, paikan ja tunnelman.

Verdi sävelsi 1840-luvulla avoimesti poliittisia teoksia, joiden tarkoitus oli edistää Italian yhtenäistymistä. Seuraavalla vuosikymmenellä hän keskittyi uudistamaan oopperaa tavoitteenaan tehdä siitä uskottavaa teatteria. Hän valitsi päähenkilöiksi syrjäytyneitä henkilöitä, kuten narri *Rigolettossa*, romaninainen *Trubaduurissa* ja prostitoitu *La Traviatassa*. *Trubaduurissa* romaninaisen poika ja kreivi ovat verivihollisia, vaikka veljeksiä, mikä fakta selviää heille vasta liian myöhään. *Sisilialaisen vesperin* Verdi sävelsi Pariisiin, josta oli uuden tekijänoikeuslain myötä tullut oopperan pääkaupunki, sillä siellä maksettiin säveltäjälle jokaisesta näytöksestä korvaus. *Sisilialainen vesper* kertoo väkivallan, alistamisen ja koston kierteestä, mutta kun tarina on sijoitettu 1200-luvulle, ei kukaan 1850-luvulla eikä meidän aikanamme joudu miettimään, ovatko ne ajankohtaisia asioita.

Kustantajan sävellyskilpailussa etsittiin lyhyitä oopperoita, joissa tavalliset ihmiset kokevat suuria tunteita pienissä kylissä ja joissa tapahtumia seurataan ikään kuin reaaliajassa.

Verismi on tyyliisuunta, joka syntyi kustantajan aloitteesta Italiassa, kun **Wagner** oli toteuttanut päänäpintymänsä synnyttää italialaisen oopperan vastapainoksi saksalainen musiikkidraama. Kustantajan sävellyskilpailussa etsittiin lyhyitä oopperoita, joissa tavalliset ihmiset kokevat suuria tunteita pienissä kylissä ja joissa tapahtumia seurataan ikään kuin reaaliajassa. **Leoncavallon**

Pajatto on näistä oopperoista tunnetuin, ja sitä tiiviimpää ja tehokkaampaa draamaa onkin turha etsiä. Se kertoo mustasukkaisuusdraaman kiertävässä teatteriseurueessa, kun johtajan vaimo Nedda rakastuu paikallispoika Silvioon. Pari ehtii laulaa rakkausdueton ennen esitystä, jonka päätteeksi Nedda kuolee lavalle. Koska ooppera on lyhyt, siinä ei ole väliaikaa, vaan sen paikalla kuullaan orkesterin Intermezzo.

Puccini huipensi oopperan yhdistämällä parhaat palat siitä, mitä **Verdi**, Wagner ja verismi olivat tuottaneet. Hänen uransa ei kuitenkaan käynnistynyt oitis, vaan kaksi oopperaa, *Le Villi* ja *Edgar*, ovat painuneet unohduksiin muutamaa aariaa lukuun ottamatta.

Edgar ottaa aiheensa Wagnerin maailmasta ja kertoo keskiaikaisista ritareista, jotka kamppailevat ideaalirakkauden ja fyysisten nautintojen välimaastossa.

Eksotiikka alkoi yhä enemmän kiinnostaa eurooppalaisia Lontoon ja Pariisin maailmannäyttelyiden myötä. Erityisesti Kiina ja Japani olivat suuria sensaatioita, ja taitelijatkin inspiroituvat näiden kulttuureista saaden aineksia uusiin ilmaisukeinoihin. Puccinin *Madama Butterfly* kertoo tosielämässä toistuneen tarinan, kun länsimainen mies solmi Nagasakin vapaakaupalle avatussa kaupungissa pila-avioliiton japanilaisen naisen kanssa. Cio-Cio San eli Butterfly synnyttää miehen lähdettyä tälle pojan mutta luottaa siihen, että mies vielä palaa. Kun tämä sitten tulee vain hakeakseen lapsensa, Butterfly tappaa itsensä.

Ranskalainen ooppera on aina 1600-luvulta **Ludvig XIV:n** ajoista pyrkinyt erottumaan italialaisesta keksinnöstä. Ranskalaisuus ilmenee oopperassa balettinumeroina, suurina kuorokohtauksina ja ideaalitarinoina, jotka vaativat viisi näytöstä.

Tämä ihanne vain paisui 1800-luvulla, mutta **Gounod** pyristeli siitä irti säveltäen tiiviitä yksilöihin keskittyviä tarinoita. *Faust* perustuu **Goethen** ensimmäiseen kirjaan, mutta siitä on karsittu kaikki filosofia ja maailmantuska, koska tarkoitus on keskittyä Margaretan ja Faustin rakkaustarinaan. Sitähän se ei ole, sillä kyse on paholaisen käynnistämästä kertakäyttösuhteesta, jossa nainen jää kärsimään yksin seurauksista tul-tuaan raskaaksi. Margaretan veli Valentin ei pysty vahtimaan sisartaan, sillä joutuu sotaan.

Venäjällä oopperaan herättiin myö-hään, vasta 1800-luvun jälkipuoliskolla, jolloin kansallisromantiikan hengessä sävellettiin suuria kertomuksia Venäjän kansasta ja sen historiasta. **Tšaikovski** poikkosi valtavirrasta siinä määrin, että häntä pidettiin epäisänmaallisena, ja siksi Pietarissa ei ole hänen patsastaan. Suurin osa venäläisistä oopperoista perustuu **Puškinin** tarinoihin, myös *Jevgeni Onegin*. Siinä ylpeä aatelmies tylsistyy maaseudulla ja torjuu Tatjanan rakkauden vain huomataksseen oopperan lopussa tehneensä virheen.

Humoristi **Jacques Offenbach** keksi hätäpäissään sanan operetti, kun puolustautui vihaisille kriitikoille, jotka suuttuivat hänen oopperaa ja armeijaa pilkkaavista hupailuistaan. ”Eivät ne ole oopperoita”, Offenbach kirjoitti, ”vaan pieniä, harmittomia operetteja.” Kun Offenbach

pakeni Wieniin, hän sai ystävänsä **Johann Straussin** innostumaan muotitansseja, komediaa ja puhe-replikkejä hyödyntävästä musiikki-teatterista, ja niin operetti vakiintui wieniläiseksi viihteeksi. Unkarilainen **Lehár** kuuluu operetin viimeiseen aaltoon, kun ensimmäisen maailman-sodan jälkeen ihmiset kaipasivat musiikkiviihdettä, joka ei pääty kuo-lemaan. Lehár pyrki vakavoittamaan operettia ja otti aiheekseen todellisia tarinoita, kuten *Paganinissa*, tai oopperan tapaisia draamoja, kuten **Bizet’n** *Carmenia* muistuttavassa *Giudittassa*. Lehárin fantastiset melodiat ja suuri orkesteri hurmaisivat yleisöä varmasti nykyistä useammin, ellei säveltäjän mainetta olisi pilannut **Adolf Hitlerin** ihastuminen hänen teoksiinsa.

1900-luvulla ooppera on ollut vai-keuksissa, sillä tunteet hylännyt modernismi ei aina taivu psyko-logisen draaman kertojaksi. **Jaakko Kuusiston** melodinen ja dramaturgisesti taitava musiikki on tuottanut harvinaisen toimivia oopperoita, joista on mainittava erityisesti *Koirien Kalevala* ja **Ulla-Lena Lundbergin** romaaniin perustuva *Jää*. Se kertoo siitä, mitä kuolema aiheuttaa lähi-piirille, ja traagisesti teos jäi yhdeksi Kuusiston viimeisistä suurista sävel-lyksistä. ♥

Alberto Hold-Garrido kapellimestari

Espanjalaistaustainen mutta Tanskassa varttunut **Alberto Hold-Garrido** aloitti kapellimestariopintonsa Kööpenhaminassa, josta siirtyi opiskelemaan Sibelius-Akatemiaan **Jorma Panulan** luokalle. Uransa hän aloitti apulaiskapellimestarina Suomen kansallisoopperassa sekä Savonlinnan Oopperajuhlilla. 2001–2003 hän toimi Tukholman kuninkaallisen oopperan ylikapellimestarina, ja on sen jälkeen ollut kysytty oopperakapellimestari Suomessa ja Ruotsissa johtaen lukuisia tuotantoja maiden tärkeillä oopperalavoilla. Hän on johtanut myös mm. Walesin kansallisoopperassa, Moskovan Novaja Operassa, Frankfurtissa, Grazissa ja Malmössä keskittyen erityisesti italialaiseen oopperaan. Hold-Garrido toimi Kuopion kaupunginorkesterin ylikapellimestarina vuodesta 2013 kesään 2018. ♥

Marjukka Tepponen sopraano

Sekä yleisön että kriitikot kotimaisilla ja kansainvälisillä ooppera-areenoilla valloittanut sopraano **Marjukka Tepponen** teki ammatillisen debyyttinsä Jyväskylän Oopperan *La Traviatan* Violettanä vuonna 2008. Siitä lähtien hän on ollut maakunta-oopperoiden, Savonlinnan Oopperajuhlien ja Suomen kansallisoopperan vakiovierailija. Kansainvälisille näyttämöille Tepponen astui **Grazin** oopperan *La Bohémen* Mimín roolissa vuonna 2010. Tepposen merkittävimpiä rooleja ovat Mimín lisäksi **Puccinin** *Turandotin* Líu, **Mozartin** *Cosí fan tutten* Fiordiligi ja **Tšaikovskin** *Jevgeni Oneginin* Tatjana, joka oli hänen roolinsa myös keväällä 2022 New Yorkin Metropolitanissa. Oopperan ohella Tepponen on kysytty konserttisolisti sekä klassisen että kevyemmän musiikin ohjelmistolla. Hän on levyttänyt useita albumeja ja oopperatallenteita, joista mainittakoon **Gounod'n** *Faust* (Naxos, 2019). Marjukka Tepposen lähiajan rooleja ovat muun muassa Margherita **Arrigo Boiton** oopperassa *Mefistofele* sekä *La Bohemen* Mimì Dresdenin valtionoopperassa, jonne hänet on kiinnitetty kausiksi 2024–2026. ♡

Kevin Greenlaw baritoni

Baritoni **Kevin Greenlaw** aloitti musiikkiopintonsa kotikaupungissaan St. Charlesissa Missourissa. Hän jatkoi lauluopintojaan New Yorkissa, Glasgowssa ja Pariisissa, josta hän siirtyi Dortmundin Oopperan solistikuntaan. Dortmundissa hän debytoi suurissa baritonirooleissa, kuten *Don Giovanni*, *La Bohème* Marcello, *Jevgeni Onegin* ja *Figaron häiden* Kreivi Almaviva, jonka lisäksi muita keskeisiä rooleja Greenlaw'n ohjelmistossaan ovat **Gluckin** *Iphigénie en Tauride* Orestes ja Pelléas **Debussyn** *Pelléas et Mélisande* -oopperassa, jonka hän on laulanut mm. Glyndebournessa, Opéra National de Lorrainessa, Opéra de Rennesissä ja cover-tehtävänä New Yorkin Metropolitanissa. Suomessa Greenlaw debytoi vuonna 2013 Turussa *Figaron Häiden* Kreivi Almavivan roolissa ja keväällä 2016 *Don Giovanni* nimiroolissa Jyväskylän Oopperassa. Debyyttinsä Kansallisoopperassa hän teki suurmusikaali *The Phantom of the Opera* (Oopperan kummitus) nimiroolissa, johon hän palaa kaudella 2024–2025. Kevin Greenlaw on vierailut muun muassa Turun, Tampereen, Oulun, Jyväskylän ja Lappeenrannan orkestereiden solistina. Hän on levyttänyt useita albumeita joista mainittakoon Beethoven-äänite **Leif Segerstamin** johtaman Turun Filharmonisen orkesterin kanssa. ♡

Oulu Sinfonia on maamme pohjoisin sinfoniaorkesteri. Konsertoimme viikoittain Oulun Musiikkikeskuksen Madetojan salissa. Orkesteri aloitti toimintansa vuonna 1937, sai oikeuden käyttää kaupunginorkesterin nimeä vuonna 1954 ja kunnallistettiin vuonna 1961. Nykyinen nimi otettiin käyttöön vuonna 2005.

Kausikonsertit ovat orkesterin vahva perusta. Ohjelmiston täydentävät erilaiset konserttisisällöt kuten oopperat ja näyttämöproduktiot, elokuvakonsertit, etno- ja jazzmusiikki ja muut rytmimusiikin konsertit. Lapsille ja nuorille on säännöllistä tarjontaa. Viime vuosina syyskausi on alkanut jalkautumiskonserpteilla palvelutaloihin ja kouluihin koko Oulun alueella.

Orkesterin levytyksiin lukeutuvat mm. **Leevi Madetojan** koko orkesterituotanto ja *Okon Fuoko* -balettipantomiihin levytyks **Arvo Volmerin** johtamana. Nimikko-säveltäjänä vuosina 1997–2009 olleen **Olli Kortekankaan** ooppera *Messenius ja Lucia* sai ensi-iltansa syksyllä 2005, ja samalla ooppera levytettiin Volmerin johdolla. Vuonna 2009 ilmestyi **Mozartin** aarioita ja alkusoittoja sisältävä levy, jonka kapellimestarina on **Dmitri Slobodeniouk** ja solistina **Helena Juntunen**. Keväällä 2013 ilmestyi **Kimmo Hakolan** ja **Toshio Hosokawan** kitara-konsertot sisältävä levy, solistina **Timo**

Korhonen ja kapellimestarina **Santtu-Matias Rouvali**. Lokakuussa 2016 Ondine julkaisi **Klamin** ja **Englundin** viulukonserttojen levytyksen, jonka Oulu Sinfonia teki viulutaiteilija **Benjamin Schmidin** kanssa **Johannes Gustavssonin** johdolla. Syyskuussa 2021 ilmestyi *Kaiken maailman kehtolauluja* -levy, joka sisältää **Ismo Alangon** tuotantoa, levytyksen johti **Jaakko Kuusisto**, ja lokakuussa 2021 *Sininen Pallo* -lastenlevy, jossa mukana ovat **Tuomo Rannankari** sekä Teuvo Pakalan musiikkiluokat ja kapellimestarina **Jaakko Jauhiainen**. Elokuussa 2022 orkesterilta kuultavaksi saatiin ruotsalaisen sinfonikon **Ludvig Normanin** musiikkia sisältävä levy, jolla kapellimestarina toimi Johannes Gustavsson. Tuorein levy, **Rumon Gamban** johdolla levytetty suomalaisia alkusoittoja sisältävä *Overtures From Finland* on elokuulta 2023.

Orkesterin kapellimestareita ja kehittäjiä ovat viime vuosikymmeninä olleet **Urpo Pesonen**, **Paavo Rautio**, **Onni Kelo**, **Rauno Rännäli**, **Ari Angervo**, **Peeter Lilje**, **Arvo Volmer**, **Dmitri Slobodeniouk** ja **Anna-Maria Helsing**. Päävierailijoina ovat toimineet **John Storgårds**, **Susanna Mälkki** ja **Jaakko Kuusisto**. Syksyllä 2013 ylikapellimestarikautensa aloittaneen Johannes Gustavssonin kausi päättyi kevääseen 2021. Tammikuussa 2022 orkesterin ylikapellimestarina aloitti Rumon Gamba. ♥

Orkesterin Pulssi sykkii elämyksiä!

Oulu Sinfonian kannatusyhdistys Orkesterin Pulssi ry sykkii jäsenilleen yhä syvempiä kokemuksia musiikista.

Jäsentapaamisten pitkät taiteilijahaastattelut jatkavat siitä, mihin Varaslähtöjen lyhyet päättyvät. Oulu Sinfonian muusikoiden Virtuosi Ultimi -stipendigaala helmikuussa on Oulun kevätkauden huippuhetki.

Matkatiimimme järjestämät laadukkaat konserttimatkat johtavat kävijänsä mukavassa seurassa uusille musiikin seuduille.

Toiminnoillaan Orkesterin Pulssi rahoittaa Oulu Sinfonian muusikkojen Virtuosi Ultimi -stipendejä ja muuta tukeaan Oulu Sinfoniale.

OULU SINFONIAN MUUSIKOT

I VIULU

Lasse Joamets,
 I konserttimestari
 Mikko Sorri,
 I konserttimestari
 Heidi Ilmolahti, äj
 Mia Ohenoja, välj
 Johanna Korhonen
 Tiina Kortelainen
 Oksana Kumpulainen
 Silja Lassila *
 Aino Liikanen
 Nadya Pugacheva
 Ismo Sirén

II VIULU

Iida Zelenski, äj *
 Laura Kangas
 Anna-Briitta Karjalainen *
 Sari Karppinen
 Liina Subida *
 Sari Suihkonen
 Toni Tuovinen
 Suvi Tönkyrä-Runsteen *
 Anita Virkkala

ALTOVIULU

Johanna Tuikka, äj
 Anniina Matinlassi
 Helinä Nissi
 Philip Runsteen *
 Anna-Maija Rousselle
 Emiliano Travasino

SELLO

Oliver Erlich, soolosellisti
 Greta Ernesaks, äj
 Anna Liukkonen
 Sofie Spanget Takkula *
 Janne Varis
 Harri Österman

KONTRABASSO

Anne Seppänen, äj *
 Fanni Hoppari
 Terhi Lassila
 Juha Nääppä *

HUILU

Albert Stupak, äj
 Emma Tessier, välj
 Senja Mäki *

OBOE

Matti Kettunen, äj
 Paula Nurila, välj
 Antti Turtiainen

KLARINETTI

Yung-Yuan Chiang, äj *
 Markku Korhonen *
 Kenneth Sjöwall

FAGOTTI

Eri Ikeda, äj
 Ann-Louise Wägar, välj
 Lorenzo Leone

KÄYRÄTORVI

Lauri Vasala, äj
 Harri Ala-aho *
 Sauli Orbinski *
 Jukka Yletyinen

TRUMPETTI

Thomas Petit, äj
 Jukka-Pekka Peltoniemi, välj
 Fabio Barros Aguiar

PASUUNA

Jiahui Qui, äj *
 Jukka Myllys, välj
 Wen Hong Low

TUUBA

Joel Wendelin *

PATARUMMUT

Petri Hänninen, äj

LYÖMÄSOITTIMET

I-Han Fu, äj
 Maissi Uusitalo *

HARPPU

Katri Tikka *

äj = äänenjohtaja välj = varaäänenjohtaja * = tilapäinen kiinnitys

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3,
PL 4, 90015 OULUN KAUPUNKI

oulusinfonia.fi

Lippujen myynti:

MADETOJAN SALIN LIPPUKAUPPA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3, Oulu
Puh. 050 594 9704
Avoinna Oulu Sinfonian konserttipäivisin
klo 11–19 sekä väliajalla.

TICKETMASTER

Puhelinpalvelu: 0600 10 800
(2,00 €/min. + pvm), avoinna
ma–pe klo 8–21, la 8–21 ja su 10–18.

Verkkokauppa: www.ticketmaster.fi
(ei kausikortit eikä minisarjat):
*Ticketmasterilla on ympäri Suomen
yli 80 lippukauppaa, joista voit ostaa
lippuja sekä noutaa varauksesi.*